

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

до місцевого механічного пошкодження тканини легенів. Навпаки, розчинність нетоксичного пилу сприятлива, так як в розчиненому стані речовина легко виводиться з організму без жодних наслідків.

Вважається, що заряджені частинки в 2-8 разів більш активно затримуються в дихальних шляхах та інтенсивніше фагоцитуються.

Діяння пилу на організм людини найбільше позначається на органи дихання, особливо якщо крупність частинок перевищує 10—15 мкм.

При вдиханні такого пилу разом з повітрям частинки затримуються у верхніх дихальних шляхах і спричиняють їх роздратування і навіть запалення.

Пил може чинити вплив на органи зору, спричиняти запальні процеси (кон'юнктивіти), професійні катаракти, викликати сильну сенсibiliзуючу дію на слизову оболонку і роговицю ока.

Боротьба з виробничим пилом — найважливіше завдання гігієни праці, оскільки в умовах будівництва він негативно впливає на працюючих. Ця боротьба є не тільки гігієнічною, а й економічною.

Головні заходи — це механізація та автоматизація робіт, виведення робітників із зони з підвищеною запиленістю повітря і зменшення фізичних зусиль, що знижує вентиляцію легень, тобто зменшує попадання пилу у повітроносні шляхи.

Боротьба за зниження рівня запиленості і профілактика захворювань має бути комплексною і включати заходи технологічного, санітарно-технічного, медико-біологічного і організаційного характеру.

Отже, для безпечних умов праці потрібно дотримуватись гігієни на робочих місцях, робити вологе прибирання та часте провітрювання приміщень, носити спеціальний одяг та взуття.

Кольва Д.Д., студент 1-го курсу ННІ №3 НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри
тактичної підготовки ННІ №3 НАВС, **Кудлай А.О.**

АТЕСТАЦІЯ РОБОЧОГО МІСЦЯ І ОХОРОНА ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

За час економічної, екологічної та демографічної кризи в Україні вібрації, важкості склалася досить серйозна ситуація з умовами праці та виробничим середовищем на переважаючій більшості підприємств, особливо у середньому та малому бізнесі. За даними Держкомстату, в останні роки понад 2 млн. осіб працювали на робочому місці в антисанітарних умовах збільшеної забрудненості повітря хімічними речовинами, пилом, перевищень рівнів шуму та напруженості праці.

У середньому по Україні в зазначених умовах працюють близько третини робітників. На підприємствах видобувної та металургійної

промисловості, машинобудуванні та металообробці кількість таких робітників становить до 70 % загальної кількості працюючих.

За даними Держкомстату, в останні роки понад 1,5 млн осіб працювали на робочому місці в антисанітарних умовах збільшеної забрудненості повітря хімічними речовинами, пилом, перевищень рівнів шуму та вібрації, важкості та напруженості праці. У середньому по Україні в зазначених умовах працюють близько третини робітників. На деяких підприємствах (у видобувній та металургійній промисловості, машинобудуванні та металообробці тощо) кількість таких робітників становить до 70 % загальної чисельності працюючих. Кожне виробництво складається із сукупності робочих місць.

Робоче місце являє собою первинний осередок даного виробництва, одиницю виробничої сили, здатної давати відповідну віддачу лише за умови необхідної фондооснащеності праці, забезпеченості його сировиною, матеріалами, заготовками та іншими предметами праці, а також робочою силою певної професійної підготовки, здатної приводити в рух засоби виробництва. Робоче місце як одиниця продуктивної сили постійно зазнає змін у зв'язку з удосконаленням засобів праці, використанням більш ефективних предметів праці, застосуванням більш кваліфікованого живої праці й безперервним поліпшенням організації праці та виробничого процесу в цілому [7, 5].

У результаті виробничі можливості одного робочого місця неухильно підвищуються, що створює передумови для скорочення загального числа робочих місць, а отже, і чисельності зайнятих. Облік цих змін і цілеспрямований вплив на формування необхідної кількості робочих місць припускають повсюдне і систематичне проведення атестації робочих місць і їх раціоналізації, з метою забезпечення на цій основі підвищення ефективності виробництва, якості продукції та раціонального використання основних виробничих фондів і трудових ресурсів на підприємствах.

Отже, атестація робочих місць (за умовами праці) — це комплексна оцінка всіх факторів виробничого середовища і трудового процесу. Включає облік та комплексну оцінку відповідності кожного робочого місця вимогам стандартів, методикам виконання вимірювань, санітарним нормам і правилам, правилам техніки безпеки та пожежної безпеки.

Атестація проводиться на підприємствах і в організаціях незалежно від форм господарювання, де технологічний процес, використовуване обладнання, сировина та матеріали є потенційними джерелами шкідливих і небезпечних виробничих факторів, що можуть несприятливо впливати на стан здоров'я працівників, а також на їхніх нащадків як тепер, так і в майбутньому.

Атестацію проводять у строки, передбачені колективним договором, але не рідше одного разу на 5 років (п. 4 Порядку № 442 і п. 1.5 Методрекомендацій № 41)

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

У зв'язку з цим ураховується: дата і строки проведення чергової атестації встановлену з таким розрахунком, щоб вона закінчилася до закінчення строку дії попередньої атестації. Крім того, у разі докорінної зміни умов і характеру праці може бути проведено позачергову атестацію (п. 4 Порядку № 442). Її можуть ініціювати роботодавець, профспілковий комітет, трудовий колектив (його виборний орган) або органи Держпраці [2, 30].

Атестацію проводить постійно діюча атестаційна комісія. Її склад і повноваження визначаються наказом керівника підприємства.

До цієї комісії рекомендується включати головних спеціалістів, працівників відділу кадрів, праці та заробітної плати, ОП, органів охорони здоров'я підприємства, представників громадських організацій (п. 2.2 Методрекомендацій № 41). Крім того, до її складу обов'язково повинен входити представник виборного органу первинної профспілкової організації, а в разі відсутності такого — уповноважена найманими працівниками особа (абзац перший п. 4 Порядку № 442). До проведення атестації також можуть залучатися проектні та науково-дослідні організації, технічні інспекції праці профспілок, територіальні органи Держпраці (п. 5 Порядку № 442).

Відповідно до статті 100 Кодексу законів про працю України на важких роботах та роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці встановлюється підвищена оплата праці. Віднесення робіт до категорії із шкідливими та важкими умовами праці можливе також лише на підставі результатів атестації робочих місць за умовами праці. Величина доплат за шкідливі умови праці визначається відповідно до результатів проведеної атестації і може становити відповідно 4, 8 або 12% на роботах з шкідливими та важкими умовами праці та 16, 20 або 24 % на роботах з особливо шкідливими та особливо важкими умовами. Доплати встановлюються щодо конкретних робочих місць і нараховуються за час фактичної зайнятості на цих місцях. Зайнятості не менше 80 % робочого часу, встановленого для відповідного виробництва. Таким чином, враховуючи глибокий соціальний зміст проведення атестації робочих місць за умовами праці для забезпечення захищеності працюючих, зайнятих на роботах з несприятливими умовами праці, керівники підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності та господарювання та фізичні особи (підприємці), які використовують найману працю, зобов'язані вжити необхідних заходів для її проведення, а на тих підприємствах, де термін її закінчився - провести чергову атестацію та забезпечити належне зберігання її матеріалів. Потрібна комплексна, науково обґрунтована атестація і раціоналізація робочих місць у галузях. Якщо цього не враховувати, багато, навіть дуже хороші заходи «не спрацюють».